

Skąd pochodzi izraelska bomba atomowa

10 kwietnia 2012

IRmep (Institute For Research: Middle Eastern Policy, irmep.org) to instytut badający i demaskujący nielegalne działania Izraela i jego „lobby” (grup nacisku) na terenie USA. Jego dyrektor, Grant Smith, napisał i wydał w styczniu 2012 książkę-raport pt. „Divert”, o kradzieży wysoko wzbogaconego uranu, użytego przez Izrael do budowy broni atomowej. Książka jest oparta na szeregu odtajnionych ostatnio dokumentów agencji rządowych USA: Wydziału Energetyki (DOE, Department of Energy), Komisji Energii Atomowej (Atomic Energy Commission), FBI i CIA, które potwierdzają zniknięcie w latach 1950. i 1960. wysoko wzbogaconego uranu z magazynów firmy NUMEC (Nuclear Materials and Equipment Corporation) w miejscowości Apollo w Pensylwanii.

Założycielem i prezesem firmy NUMEC był, dziś 91-letni, Zalman Szapiro, który, mimo dowodów zawartych w odtajnionych dokumentach, usilnie zaprzecza zarzutom, że materiały radioaktywne NUMECu zostały potajemnie dostarczone do Izraela. Jednym z najsilniejszych argumentów, że taki transfer miał jednak miejsce jest raport DOE, potwierdzający że próbki uranu, pobrane przez agentów CIA w pobliżu izraelskiego ośrodka nuklearnego w Dimona mają taki sam „podpis” izotopowy, jak materiały produkowane przez Portsmouth Gaseous Diffusion Plant w Ohio, który zaopatrywał w nie firmę NUMEC.

Gdy Szapiro kierował NUMEC w latach 1957-1968, zniknęło stamtąd 269 kg wysoko wzbogaconego uranu. Przez długi czas podejrzewano, że uran ten trafił do Izraela. Zarówno CIA jak i FBI przeprowadziły wieloletnie śledztwa, które to potwierdzały, nikomu jednak nie postawiono oficjalnych zarzutów.

Zgodnie z odtajnionymi dokumentami, w 1968 roku NUMEC odwiedzali wysocy funkcjonariusze izraelskiego wywiadu, m.in. Rafael Eitan, Avraham Ben-Dor, Ephraim Biegun and Avraham Hermoni.

Rafael Eitan był szefem operacyjnym Mossadu, sterował misją porwania Eichmanna z Argentyny. Później został dyrektorem Lekem – izraelskiego Biura Kontaktów Naukowych, wydziału wywiadu specjalizującego się w tajnym zdobywaniu za granicą sekretów naukowych i wojskowych. W tej roli był bezpośrednim nadzorcą działalności Jonathana Pollarda, analityka wywiadu Marynarki Wojennej USA, którego w 1987 roku skazano za szpiegostwo dla Izraela na dożywocie.

Avraham Ben-Dor był współpracownikiem Eitana, służył przez lata w izraelskiej służbie bezpieczeństwa Szin Bet, dokąd nie zmuszono go do ustąpienia za próbę krycia i wybielenia morderstwa dwóch palestyńskich więźniów.

Biegun (ciekawe czy krewny Begina, który nazywał się naprawdę Biegun), był szefem wydziału technicznego Mossadu, specjalizującego się w elektronice.

Hermoni był dyrektorem technicznym projektu budowy bomb atomowych w izraelskim instytucie RAFAEL, zajmującym się rozwojem produkcji uzbrojenia.

NUMEC był tylko jednym z epizodów w kampanii kradzieży wojskowych technologii nuklearnych przez Izrael i jego piątą kolumnę.

IRmet wymusił też na FBI odtajnienie innych dokumentów, które miały być tajne aż do roku 2036. Są dostępne na jego witrynie (<http://www.irmep.org/ila/krytons>). Można też tam znaleźć link do artykułu opublikowanego na podstawie tych dokumentów przez „Bloomberg Business Week”, na temat grupy przemysłowej, która przeschmuglowała do Izraela 800 „krytonów”, używanych w zapalnikach bomb i głowic atomowych. W latach 1979-1983 kalifornijska firma MILCO dostarczyła Ministerstwu Obrony

Izraela, przez pośredników, 15 przesyłek tych „krytonów”. Brokerem transakcji była firma Heli, należąca do Arnona Milchana, obywatela Izraela, agenta izraelskiego wywiadu Lekem, producenta filmowego w USA, numer 240 na liście najbogatszych ludzi świata, który wyprodukował takie hity jak “The War of the Roses, Once Upon a Time in America, Pretty Woman, Natural Born Killers, Under Siege, The Devil’s Advocate, The Fountain, Unfaithful, L.A. Confidential”. Zgodnie z dokumentami FBI, po wykryciu przemytu amerykańska prokuratura próbowała bezskutecznie skłonić prezesa MILCO, Richarda Kelly Smyth’a do zeznań i obciążenia Milchana. Oskarżono go w końcu o 30 akcji przemytniczych i fałszowanie dokumentów, udało mu się jednak uciec z żoną do Hiszpanii, gdzie mieszkał na koszt anonimowych dobroczyńców aż do ekstradycji do USA przez Interpol w 2001 roku.

W 1985 roku powołano w Los Angeles specjalny sąd przysięgłych (Grand Jury) do zbadania naruszania przez Milchan’a Ustawy o Energii Atomowej i Ustawy o Eksporcie Uzbrojenia. Nie postawiono jednak żadnych oficjalnych zarzutów ani jemu, ani osobom płacącym za pobyt Richarda Kelly za granicą. Dokumenty dotyczące całej afery, zostały przed odtajnieniem silnie ocenzurowane. Wiadomo jednak, że Milchan ma bliskie kontakty zarówno z prezydentem Izraela, Szimonem Peresem, jak i z premierem Benjaminem Netanjahu. Wiadomo też, że współpracował w Lekem z Rafaelem Eitanem, zamieszany w kradzież uranu z NUMEC.

Jak pisze Grant Smith w swej książce, afera z NUMEC doprowadziła CIA i FBI do desperacji z powodu bezsilności, a prezydenci USA, od Lyndona Johnsona do Jimmy Cartera, zmagali się potajemnie z problemem bezczelnej kradzieży wojskowej technologii nuklearnej przez Izrael, ale w końcu zdecydowali pogrzebać wszystkie tego typu afery w szufladzie z napisem „Ścisłe Tajne”.

Od kilku lat w mediach i w polityce trwa i nasila się nagonka na Iran, który rzekomo planuje budowę broni atomowej,

nakręcana i sterowana przez Izrael i USA. Zgodnie z raportami MAEA, która ściśle nadzoruje irańskie zasoby uranu i instalacje atomowe, Iran posiada obecnie ok 1 tony uranu niskowzbogaconego, nadającego się tylko do celów energetycznych i kilkadziesiąt kg uranu wzbogaconego do ok 20%, dla reaktora medycznego w Teheranie.

Autor: Herstoryk

Nadesłano do „Wolnych Mediów”

BIBLIOGRAFIA

1. Wikipedia
2. „Daily Star”, Kristin Dailey “Israel stole uranium from U.S., report will show”, 5/12/2011
3. “Bloomberg Business Week”, “800 Nuclear Triggers Smuggled to Israel, Mastermind Untouchable – Secret FBI Files”, 22/3/2012
4. <http://irmep.org>
5. Książka „DIVERT! NUMEC, Zalman Shapiro and the Diversion of US Weapons Grade Uranium”